

de onzichtbare wereld

helderziendheid, intuïtie en dromen

Vertaald uit het Frans
Oorspronkelijke titel:
REGARDS SUR L'INVISIBLE
Edition originale: ISBN 2-85566-463-2

© 1996, Stichting Prosveta Nederland, ISBN 90-802051-3-3
1e druk: DE ONZICHTBARE WERELD

© 2003, Stichting Prosveta Nederland, ISBN 90-76916-06-3
2e druk: DE ONZICHTBARE WERELD - Wilco-Amersfoort

© 2003 Stichting Prosveta is voorbehouden voor alle landen. Niets van deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-90-76916-06-4

Omraam Mikhaël Aïvanhov

de onzichtbare wereld

helderziendheid, intuïtie en dromen

2e editie

Izvor © reeks

N° 228

P R O S V E T A

INHOUD

I	Het zichtbare en het onzichtbare	7
II	De beperkte visie van het verstand en de oneindige visie van de intuïtie	21
III	De toegang tot de onzichtbare wereld: van Jesod tot Tifereth	41
IV	Helderziendheid, activiteit en ontvankelijkheid	53
V	Helderzienden raadplegen, ja of nee?	61
VI	Heb lief en uw ogen zullen opengaan	77
VII	Boodschappen uit de Hemel	85
VIII	Zichtbaar en onzichtbaar licht: svetlina en vidélina	97
IX	De hogere niveaus van helderziendheid	103
X	Het derde oog	115
XI	Het zien van God	125
XII	De universele Ziel, de waarachtige magische spiegel	131
XIII	Droom en werkelijkheid	137
XIV	De slaap, evenbeeld van de dood	147
XV	Zich beschermen tijdens de slaap	157
XVI	De reizen van de ziel tijdens de slaap	167
XVII	Fysieke en psychische beschutting	181
XVIII	De bronnen van de inspiratie	189
XIX	Liever voelen dan zien	199

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij zich realiseert dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

HET ZICHTBARE EN
HET ONZICHTBARE

Mensen zijn er moeilijk van te overtuigen dat er een wereld bestaat, die zij niet kunnen zien, omdat de organen die ze nodig hebben om die wereld te kunnen waarnemen en bevatten, nog niet zo ontwikkeld zijn als de tastzin, het gezicht, het gehoor, de reuk en de smaak, de zintuigen via welke ze contact met de fysieke wereld hebben.

Het is voor de meeste mensen onwaarschijnlijk of ondenkbaar dat er nog een wereld bestaat, bewoond door talloze onzichtbare wezens, die net zo echt zijn als de wezens waarmee ze dagelijks in aanraking komen en die in sommige gevallen zelfs hoger ontwikkeld zijn dan de mens. Alles wat zij niet kunnen zien en wat niet met de meest geavanceerde wetenschappelijke instrumenten (microscopen, telescopen, enzovoort) kan worden aangetoond, bestaat gewoon niet. Maar dat snijdt geen hout. Kunnen ze hun grootste goed, hun eigen leven soms zien? Stel je voor dat er een man op de grond ligt, zichtbaar, tastbaar, maar dood, dan is er iets onzichtbaars uit hem verdwenen, iets waardoor hij kon lopen, liefhebben, praten en

denken. Dan kunt u al het voedsel en alle rijkdommen uit de hele wereld bij hem neerleggen en zeggen: 'Hier, dit is allemaal voor jou, geniet er maar van!' Maar het zal niet helpen, hij zal geen vin verroeren. Hoe kun je dan nog twijfelen aan het bestaan van een onzichtbare wereld?

De zichtbare wereld zou er helemaal niet zijn, als zij niet werd beziend en ondersteund door de onzichtbare wereld. We moeten altijd zoeken naar het onzichtbare dat ten grondslag ligt aan het zichtbare. Het feit dat de wereld voor u bestaat, dat u de hemel, de zon en de aarde kunt zien, is te danken aan dat onzichtbare principe dat u in staat stelt ze door middel van zichtbare instrumenten, uw ogen, te ontdekken. Als dat onzichtbare principe er niet was, dan zou u niets aan uw ogen hebben, u zou er niets mee zien. De zichtbare wereld is alleen maar het omhulsel van de onzichtbare wereld, dat we nodig hebben om alles om ons heen te leren kennen.

Al die mensen die botweg weigeren te geloven in een onzichtbare wereld, laten alleen maar zien dat ze niet nadenken. Want waar zijn ze zelf dag en nacht mee bezig? Kunnen ze hun gedachten en gevoelens zien? Nee. Hoe komt het dan dat ze zo zeker zijn van die gedachten en gevoelens? Twijfelt iemand die verliefd is, aan zijn liefde? Vanwege die liefde die hij niet kan zien of aanraken, is hij bereid hemel en aarde te bewegen. En heeft iemand ooit zijn eer of geweten gezien? Wie naar eer en geweten zegt te handelen en een verdachte veroordeelt, beslist over diens lot uit

Het zichtbare en het onzichtbare

11

naam van iets wat men nog nooit gezien heeft en waarvan men zelfs het bestaan betwijfelt: is dat dan wel zo redelijk?

Al zullen ze het niet graag toegeven, in feite geloven mensen uitsluitend in onzichtbare en ontastbare zaken. Zij denken, voelen, beminnen, lijden en huilen steeds weer om onzichtbare redenen, maar houden tegelijkertijd vol dat ze niet in een onzichtbare wereld geloven. Hoe tegenstrijdig! Hoeveel misdaden worden er niet gepleegd, omdat mensen alles wat er in hun hoofd opkomt, voor waar aannemen. Een jaloerse echtgenoot die zijn vrouw van overspel verdenkt, vermoordt haar, zonder zelfs maar na te gaan of het wel waar is. Een ander denkt dat zijn concurrent hem te gronde wil richten en hopt, weer een dode.

Mensen trekken hun gedachten en gevoelens nooit in twijfel, nemen ze klakkeloos voor waar aan. Als u hun uw standpunt uitlegt, zeggen ze: 'Ik zal het eens bekijken, ik zal me nog eens over die kwestie buigen, ik zal het nagaan.' Hun eigen gedachten en gevoelens bekijken ze echter niet, die staan als een paal boven water. Aan de ene kant hebben ze wel gelijk: hoe zouden ze hun gevoelens in twijfel kunnen trekken op het moment dat ze het uitschreeuwen van vreugde of verdriet? Innerlijke waarheden zijn onbetwistbare waarheden. Het zijn zelfs levende entiteiten en daarom leren de Ingewijden ons dat er een onzichtbare, ontastbare wereld is, de enig ware werkelijkheid. Overigens is die zogenaamd 'onzichtbare' wereld voor hen niet zo onzichtbaar: het is een zichtbare, tastbare en voel-

bare wereld waarin allerlei schepselen, stromingen, licht, kleuren, vormen en geuren voorkomen, die veel echter zijn dan die van het fysieke plan: een wereld die zij kennen en bestuderen.

Ja, wie denkt dat emoties, gevoelens en gedachten, alles wat tot de psychische, spirituele wereld behoort, niet nauwkeurig kan worden bestudeerd, vergist zich. Alle wetenschappers die die wereld links laten liggen met het idee dat er toch geen apparaten zijn om haar te bestuderen, hebben het mis: zulke apparaten bestaan wel degelijk en zijn nog nauwkeuriger en betrouwbaarder dan die waarmee de verschijnselen van de fysieke wereld worden waargenomen. In de schei- en natuurkunde houdt men bij metingen en berekeningen altijd een welhaast onvermijdelijke foutenmarge aan. Men kan een stof niet tot op een elektron nauwkeurig meten. In de wetenschap van de onzichtbare wereld daarentegen wordt met absolute precisie gewerkt en wordt zelfs een elektron geteld, gewogen en meege-rekend.

Ja, men kan het leven, het innerlijke, spirituele leven nog nauwkeuriger bestuderen dan het fysieke plan, maar dan moet men wel eerst die volmaakte precisie-instrumenten, de spirituele organen ontwikkelen. Zolang dat niet het geval is, mag men niet ontkennen dat er een onzichtbare wereld bestaat. Trouwens, bij de mens zijn zelfs de vijf zintuigen nog niet bijzonder ontwikkeld. Sommige dieren zien, horen, ruiken en vangen verschijnselen op, die wij niet kunnen waarnemen: geuren, ultrasonore trillingen,

bepaalde lichtstralen of de voortekenen van een storm, een aardbeving of een epidemie.

Redelijkerwijze zouden de wetenschappers slechts kunnen zeggen: 'Met onze huidige kennis kunnen wij er geen uitspraak over doen, we moeten de kwestie nader bestuderen.' Maar in plaats daarvan spreken zij zich er toch over uit, waardoor de mensheid op een dwaalspoor wordt gebracht. Daar zijn zij verantwoordelijk voor en ooit zullen ze er een hoge prijs voor moeten betalen, want hun verantwoordelijkheid is vastgelegd en de Hemel kent geen genade voor hen die de mensheid misleiden. Al die wetenschappers die hun waarden en normen aan de wereld opleggen, beseffen niet dat ze met hun beperkingen niet alleen zichzelf maar de gehele mensheid de weg versperren. Hoe komt het dat men een ontdekkingsreiziger die naar de andere kant van de wereld is gereisd en vertelt over het land waar hij is geweest en de rivier die daar doorheen stroomt en de bevolking die er woont, op zijn woord gelooft, maar niets wil weten van al diegenen die andere, spirituele gebieden hebben bezocht en over hun reis komen vertellen? Die ontdekkingsreizigers zouden best kunnen liegen en toch worden ze geloofd, maar wat de verkenner van de onzichtbare wereld te melden hebben, wordt stelselmatig in twijfel getrokken.

In de heilige geschriften van alle religies is sprake van onzichtbare wezens die een enorme invloed uitoefenen op het leven en het lot van de mensen. Het christelijke geloof kent twee categorieën: de geesten van

het licht en de geesten der duisternis, engelen en duivels. Bij andere tradities wordt meer de nadruk gelegd op de natuurgeesten die in de vier elementen huizen. Ik heb u al vaak over die entiteiten verteld en vooral over de hiërarchie van de engelen, die in de Kabbala wordt genoemd en die is overgenomen in de christelijke leer; daar zal ik het nu dus niet meer over hebben.

Ik geloof in de onzichtbare wereld, het is zelfs de enige waarin ik geloof: ons hele bestaan is van die wereld doordrongen en wordt erdoor beheerst. Zelfs onze gevoelens van welbehagen en blijdschap, van pijn en verdriet houden verband met de aanwezigheid van onzichtbare wezens, die we door onze manier van leven aantrekken. U zegt misschien: 'We zien ze niet, dus bestaan ze niet.' Maar dan vraag ik u: kun je een blinde iets laten beschrijven wat hij niet ziet? Als u helderziend was, zou u bij een groot gevoel van vreugde een menigte gevleugelde wezens op u zien toesnellen, die u zingend en dansend hun geschenken van licht komen brengen en u omhullen met de fraaiste kleuren en heerlijkste geuren. Maar wanneer u als helderziende geplaagd werd door onrust of angst, dan zou u grimmige entiteiten om u heen zien, die aan uw haren trekken, die u krabben en prikken. In de esoterische traditie worden deze de 'ongewensten' genoemd, die op mensen afkomen en zeggen: 'Kijk daar eens, wat aardig, dat vrouwtje, dat mannetje, die kunnen we wel eens een beetje ongelukkig maken. Ze zijn zo grappig als ze schreeuwen en een hoop misbaar

maken.' Want dat is wat er gebeurt, als u zich ongelukkig en ellendig voelt.

Natuurlijk kunnen de twintigste-eeuwse intellectuele en medische kopstukken niet toegeven dat er goed- of kwaadaardige entiteiten zijn, die de mensen komen helpen, troosten of juist kwellen en naar de rand van de afgrond drijven. Volgens hen gaat het om chemische stoffen die de psychische processen ondermijnen of herstellen. En inderdaad spelen chemische stoffen hierbij een rol, maar waar komen ze vandaan? Ze zijn de stoffelijke gedaante van goed- of kwaadaardige geesten die de mens zelf aantrekt. Als mensen door hun zwakheden, door de overtredingen die ze begaan, de deur openzetten voor duistere entiteiten, dan komen deze bij hen binnen en veroorzaken stoornissen waar psychologen en psychoanalytici allerlei namen aan geven, maar die in feite allemaal zijn terug te voeren op de aanwezigheid van ongewenste gasten die op onze foute levenswijze zijn afgekomen.

Deze zaken worden in alle heilige geschriften duidelijk uitgelegd en zijn door helderzienden waargenomen. Maar zolang de mensen niet de spirituele vermogens hebben ontwikkeld, waarmee ze de onzichtbare wereld kunnen leren kennen, zolang ze de kennis van de Ingewijden in twijfel blijven trekken, zal hun denkwijze uitsluitend gebaseerd zijn op de waarnemingen van de vijf zintuigen, met alle verkeerde conclusies vandien.

Als u die kwestie van de ongewenste gasten beter wilt begrijpen, denk dan alleen eens aan al die micro-

organismen die het leven van de mensen voortdurend met uitroeiing bedreigen. Microben, virussen, bacillen, bacteriën, noem maar op; hoe lang is het geleden dat biologen het bestaan daarvan hebben aangetoond met hun microscopen? Slechts iets meer dan een eeuw geleden, meer niet. Daarvoor werden ziekten toegeschreven aan allerlei onwaarschijnlijke oorzaken. Nu weet men dat ze worden veroorzaakt door al deze ‘beestjes’, waarvan men nog steeds de aard niet heeft kunnen vaststellen. Maar de gevolgen zijn er niet minder om: ziekte en dood. Wat zich op het fysieke plan afspeelt, gebeurt echter ook op het astrale en mentale plan en ook daar heeft het de nodige gevolgen: angst, kwellingen, obsessies, waanzin. Onze microscopen zijn alleen nog niet sterk genoeg om die virussen van het astrale en mentale plan waar te nemen.

Op psychisch en spiritueel gebied zijn de mensen nog niet verder dan in de tijd vóór Pasteur: toen wapende men zich niet tegen ziektekiemen, omdat men ze niet zag, zoals wij de ziektekiemen van het psychische plan –de ongenode gasten– niet zien en daarom ook geen voorzorgsmaatregelen tegen hen nemen. Misschien staat er binnenkort wel een nieuwe Pasteur op met nieuwe instrumenten waarmee we de astrale entiteiten kunnen zien, die onvoorzichtige mensen teisteren. Maar ondertussen kunnen we beter toegeven dat ze er zijn en vooral leren ons tegen hen te beschermen door een verstandig en zinvol leven te leiden.

Sommige kabbalisten die helderziend waren,

hebben die entiteiten gezien en zelfs benoemd. Die namen die zij hun gaven, waarbij ze uitgingen van de getalswaarde van elke letter, drukken precies de aard uit van die geesten. Ik ken die namen, maar vertel ze u niet, om te voorkomen dat u ermee in aanraking komt. Je moet sterk in je schoenen staan, een krachtige aura hebben en kunnen werken met kleur en licht, wil je die entiteiten ongestraft bestuderen. Hoe dan ook, of u erin gelooft of niet, als u niet heel goed oppast, zullen die ongewenste gasten u kwaad doen. Waarom zegt Jezus in het Nieuwe Testament: ‘Waakt en bidt’, of: ‘Weest waakzaam, want de duivel staat klaar als een brullende leeuw om u te verscheuren?’ Zou Jezus zomaar iets hebben gezegd? En als de mensen zo goed weten hoe alles in elkaar zit, waarom hebben ze dan zoveel problemen? Het is dus zaak dat we terugkeren naar die wijsheid die we zolang hebben genegeerd, waaraan we voorbij zijn gegaan, om eindelijk ons leven te beteren.

Het heelal wordt bewoond door miljarden kwaadaardige entiteiten die gezworen hebben de mensheid ten val te brengen. Ik geef toe, er wonen ook miljarden wezens van licht die haar helpen en beschermen, maar hun hulp en bescherming zullen nooit veel baten, als de mens zelf niets doet om op het rechte pad te blijven. En geen enkele Meester is in staat u te helpen, als u blijft volharden in uw onverstandige leefwijze. Een Meester onderwijst, maakt dingen begrijpelijk en probeert u zelfs te beïnvloeden met zijn gedachten en gevoelens, maar als u door onbezonnenheid, lichtzin-

nigheid of zelfs kwade wil al zijn goede werk teniet doet en uw deuren opent voor duistere entiteiten, wat kan hij dan nog beginnen?

Wie werkelijk vooruit wil komen op het pad van de evolutie, moet in de eerste plaats leren ontvankelijk te worden voor de onzichtbare wereld. Dit is echter alleen nog maar het voorbereidende werk. Want het is niet genoeg om te erkennen, dat er entiteiten en stromingen bestaan, die het heelal bevolken, of in ons wonen, we moeten ons ook inspannen om samen met die entiteiten en stromingen constructieve arbeid te verrichten. Dit klinkt u vast allemaal vreemd in de oren. Op het fysieke plan bent u gewend uw huis, uw werkplek of zelfs uw uiterlijk in orde te brengen en dat is op zichzelf uitstekend, maar vanbinnen, in uw gedachtewereld, in uw gevoelsleven maakt u er een rommeltje van, omdat u niet gelooft dat uw gedachten en gevoelens tot een wereld behoren, die werkelijk bestaat en waarin u orde, harmonie en schoonheid moet scheppen.

Wat men niet allemaal doet voor het zichtbare! En ondertussen hangt het onzichtbare er maar bij, volkomen verwaarloosd. Die houding moet veranderen: de onzichtbare wereld bestaat echt en is veel belangrijker dan de zichtbare en zou voor u dan ook op de eerste plaats moeten komen.

Wanneer u zich op dit innerlijke werk concentreert, zult u merken dat alle pure en verlichte sensaties die u daardoor beleeft, u in contact brengen met andere, oneindige levensvormen en stromingen. Zolang u al

Het zichtbare en het onzichtbare

19

uw aandacht uitsluitend blijft richten op de zichtbare, materiële wereld, zult u zelf ook beperkt, armzalig en grofstoffelijk blijven. Als u daarentegen samenwerkt met de onzichtbare wereld, die rijk en onmetelijk is, verbindt u zich met al die scheppende krachten, al die lichtende entiteiten die door de sterren en gesterntes en door alle werelden in het heelal heenstromen; dan zult u het hemelse leven proeven.